bird's eye view of

romania

văzută din avion

Text / Text - *Augustin Ioan*

Concepţie grafică / Graphic Design - *Silvia Gugu, Iulian Capsali*

DTP - *Gabriel Nicula*

Fotografii / Photos - *Ştefan Petrescu*

Legende / Captions - *Dana Voiculescu, Mihaela Dâmbean*

Versiune engleză / English version - *Ioana Luca, Constantin Lucian*

Director de proiect / Project manager - *Arpad Harangozo, Ovidiu Morar*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
PETRESCU, ŞTEFAN
România văzută din avion / Ştefan Petrescu;
versiunea engleză: Constantin Lucian şi Ioana Luca. -
Bucureşti: Noi Media Print, 2004

ISBN: 973-7959-06-X

I. Lucian Constantin (trad.)
II. Luca, Ioana (trad.)

913(498)

Cuprins
Contents

rom

văzută din avion

Ștefan Petrescu

bird's eye view of ania

prefață de AUGUSTIN IOAN

Arhitecţii prezintă adeseori oraşele şi casele într-un tip de perspectivă numită *à vol d'oiseau*, după tradiţia şcolii de beaux-arts. Această perspectivă conică plonjantă dezvăluie zidirile noastre viitoare de la o înălţime de la care niciodată nu vor fi privite decât de păsări şi pasagerii aeronavelor. De ce atunci această atracţie pentru un tip de perspectivă care „amăgeşte" privitorul, punându-l într-o postură de observator în care, de fapt, nu se va afla niciodată? Pentru că perspectiva *à vol d'oiseau* este o formă de supraveghere, dar una blândă. Ea dă iluzia „puterii" asupra peisajului, a aşezării sau a casei respective, întrucât implică o privire descendentă, de

Fotografiile pe care le propune domnul Ştefan Petrescu pun probleme celui care l

Mr. Stefan Petrescu's photographs pose

la o distanţă de la care şi ceea ce este monumental, sau chiar sublim, nu mai striveşte observatorul.

Dominarea ansamblului prin reducerea scării elementelor este de asemenea, o caracteristică a acestui fel de privire. Ne uităm la realitate ca şi cum, păstrând proporţiile, am privi un model al ei. Să ne amintim că toate marile construcţii urbane ale secolului XX au fost precedate de alterări directe ale unor machete prezentate spre inspectare *à vol d'oiseau* celui ce decidea soarta oraşelor respective. Înţelegem modelele, dar vastitatea şi complexitatea realităţii - nu. Prin urmare privirea de la înălţime ne tempereazǎ angoasele legate de inscrutinabilitatea realităţii pedestre. Oraşul place privit de sus, de pe o colină învecinată, din turla unei biserici, de pe acoperişul unui turn. Se spune că vederea cea mai frumoasă a Parisului este aceea din turnul Montparnasse, pentru că de acolo nu se vede...turnul Montparnasse însuşi (un zgârie-nori într-adevăr hidos şi total rupt de scara amplasării sale urbane). Manhattan-ul privit de pe Empire State Building pare mai blajin şi aproape domestic. Mănăstirile Moldovei sau Bucureştii înşişi ne apar mai pitoreşti în fotografiile lui Ştefan Petrescu.

Architects often show their cities or houses from what is known, in the tradition of the beaux-arts school, as an "à vol d'oiseau" perspective. This plunging conical perspective shows us how our future constructions would look (or will look) from above - from that point from which, in fact, only birds or travellers in their plane seats will ever see them. What motivates the general attraction for a type of perspective that "seduces" the viewer by placing her in a position in which in fact she will never find herself? One answer is that this is also a way of gently watching over things. It gives the illusion of "power" over landscape in general or a particular house or a site, as it implies a descending gaze, which

questions of interpretation to those who admire them now,

de interpretare le inspectează acum,

renders even the monumental or sublime sites unable to crush the observer anymore.

Another characteristic of this kind of gaze is its ability to dominate the whole by reducing the scale of the elements. We look at reality as if, in a sense, we were watching a model. Let us remember that all the major urban changes in the 20th century were preceded by direct modifications of the models offered for an "à vol d'oiseau" inspection to the person in charge of the fate of the respective cities. Models are something that we understand, while the vastness and complexity of reality are not. Accordingly, the bird's eye view helps us temper our anxieties related to the inscrutability of reality when watched from below. We like the city when we watch it from above - from a nearby hill, a church spire, a tower roof. It is said that the most beautiful view of Paris is that seen from the Montparnasse Tower, because from there one does not see… the Montparnasse Tower itself (which is a hideous skyscraper that is totally out of scale with its surroundings). Manhattan, when seen from the Empire State building, seems gentle and almost domestic. The monasteries of Moldavia or Bucharest itself also look more picturesque in Ştefan Petrescu's photographs.

Tocmai pentru că face vizibile perspective prea puţin la îndemâna muritorilor, perspectiva plonjantă (ca, de altfel, planul însuşi) oferă arhitecţilor modalităţi de control a numeroase aspecte ale proiectării, sau ale rezultatelor acesteia. Ele dezvăluie relaţia cu contextul natural şi/sau urban, despre care vom mai vorbi şi în comentariul fotografiilor de faţă de faţă.

Perspectiva „din zborul păsării" mediază între ceea ce vede ochiul uman şi ceea ce supraveghează ochiul divin. Privind de sus, nu există ascundere - ca de privirea pârjolitoare a sateliţilor militari - nu există ascundere decât în opacitatea unei zidiri sau în măruntaiele pământului. Oblicitatea acestei priviri dă seama cu sfială despre imposibilitatea unui control absolut asupra realităţii inspectate.

asamblate într-o formă finală.

when they are

O fac într-un mod

They do that in a way

pe

hat I like to

Perspectiva „din zborul păsării" este blândă: multe detalii rămân ascunse, prin opacitate, vederii plonjante. Există mereu conuri de umbră, de invizibilitate relativă, prin urmare există teritorii ale intimităţii pe care camera nu le devoalează. Apar mereu direcţii de fugă, ascunzători. Mereu rămân câtimi ascunse, pe care Ştefan Petrescu şi-a propus să le reducă la minimum rotindu-se - cu avion şi cameră deopotrivă - împrejurul obiectivelor sale.

Se pierd inevitabil detaliile pe care le revelă apropierea. În nici una dintre aceste fotografii nu există informaţii „tactile", legate de texturi, de porozităţi ale materiei, de consistenţă. Pe de altă parte însă, perspectiva *à vol d'oiseau* descoperă altfel de detalii, din rândul celor inaccesibile în mod curent, de la înălţimea statului de om. Din acest punct de vedere, multe dintre fotografiile autorului de faţă sunt revelatoare şi, uneori, surprinzătoare. În concluzie, ceea ce se pierde în anumite privinţe se recuperează în altele (când fotografiile sunt luate de aproape) dar ceea ce oferă în plus acest album

As it makes visible views that are not commonly accessible to ordinary mortals, the plunging perspective, as well as the plane itself, offer architects ways of controlling a larger number of aspects connected to design or its results. They make obvious the relationship between a construction and its natural and/or urban context, and I will have more to say about this in connection to the photographs included in the present album.

The bird's eye view mediates between what the human eye can see and what the divine eye watches over. When watched from above, with a piercing gaze similar to that of military satellites, hiding is possible only behind the opacity of a building or in the entrails of the earth. The obliqueness of such a view may timidly account for the impossibility of having absolute control over the examined reality.

finally gathered together.

care, îmi place să cred,

think

autorul lor nu l-a prevăzut.

that their author has not foreseen.

The bird's eye view is gentle: many details are hidden by what stands, as opacity, in the way of the plunging view. There are always areas in shadow, which remain invisible relative to the eye or the camera, and consequently there are territories of intimacy that the camera cannot unveil. There are always lines of flight or hiding places. There are always hidden parts, which Ştefan Petrescu has decided to reduce to a minimum by circumnavigating, in a plane and with a camera, his objectives.

All details revealed by proximity are inevitably lost. None of these photographs offers "tactile" information - information about texture, porosities or the consistency of the materials. On the other hand, the bird's eye view reveals another kind of details, which are not accessible from our normal watching positions. From this point of view, many of the photographs of the present author are revealing and sometimes also quite surprising. In conclusion, what one misses in this album may be easily recuperated by looking through others - those in which the photographs are taken from close proximity; however, what the

este inegalabil şi, de aceea este necesară inspectarea ofertei lui spre a completa informaţiile furnizate de alte întreprinderi similare.

Fotografiile cuprinse între coperţile prezentului album spun ceva despre România. Păsările, în transhumanţa lor, pot vedea şi aceste aspecte ale peisajului românesc. Desigur - iar aici divulg o nuanţă de regret a editorilor - nu este o privire exhaustivă şi, mai cu seamă, nu este una „echilibrată”, în sensul că nu toate regiunile istorice sunt reprezentate şi nici toate oraşele sau edificiile considerate ca fiind cele mai reprezentative nu au fost survolate şi, deci, ipostaziate de autor.

Dacă acesta ar fi fost obiectivul artistului, probabil că observaţia ar fi fost

De regulă, artiştii sunt de interpretările pe care opera lor le iscă,

The artists by the int e

pertinentă. Cu siguranţă însă, artistul este atras în primul rând de exemplaritatea vizuală a locurilor pe care le surprinde în fotografiile sale mai mult decât de exemplaritatea lor istorică. De pildă, fotografiată în perspectivă plonjantă, Coloana Infinitului ar fi fost mai puţin spectaculoasă decât privită obişnuit, de jos în sus. Dar, îndrăznesc să sugerez în cele ce urmează, siajele în urma cărora s-a ales această cantitate de material fotografic, nefiind exhaustive, sunt totuşi extrem de lămuritoare în privinţa atributelor vizuale cele mai evidente ale peisajului natural şi urban autohton.

***

Voi dezamăgi pe mulţi spunând că, privită astfel, România nu este nici mai spectaculoasă, nici mai plictisitoare decât alte patrii. Iată de ce spectacolul fotografiilor lui Ştefan Petrescu nu este unul care să sugereze unicitate şi să exalte patriotice inimi. Dar, tocmai în „normalitatea” acestor ilustraţii rezidă una din calităţile albumului. În firescul acestor fotografii - pe care, dincolo de accidentele istoriei recente sau de caracterul teribil al unor „ştiri” curente, îl surprinde amuzată, dar cu profunzime, şi Joella Gipson într-o carte de fotografie dedicată tot României - e de căutat atributul

present album has to offer is unique and therefore, in a similar fashion, we should also examine its offer in order to supplement the information provided by similar albums.

The photographs included between the covers of the present album, tell us something about Romania. Birds, when migrating, can see these aspects of the Romanian landscape. Of course, and I divulge now the editors' slight regret, this is not an exhaustive view and, moreover, it is not a "balanced" one, in the sense that not all of Romania's historical regions are represented and not all the cities or buildings usually considered as most representative have been flown over and captured on film by the author.

If such had been the artist's objective, the observation might have been somewhat

surprinşi

are usually surprised

t erpretations their work of art lends itself to,

pertinent. But it is doubtless that the artist is primarily attracted by the visual exemplarity of the places that he captures in his photographs rather than by their historical exemplarity. For instance, when photographed from a plunging perspective, Brâncuşi's Infinity Column would have been much less spectacular than it is when looked at, as appropriate, from below. Yet, I daresay that the explorations that have produced this amount of photographic material, while not exhaustive, are yet extremely edifying with regard to the most obvious visual attributes of Romania's natural and urban landscapes.

***

It may come as a disappointment to many that, when watched in such a way, Romania is neither more spectacular nor more boring than other countries. This is why Ştefan Petrescu's photographs do not suggest uniqueness and do not make hearts vibrate patriotically. It is in the very "normality" of these illustrations that lies one of the album's major qualities. The most powerful attribute of the artist's photographs can be found in their very naturalness - which, leaving aside the accidents of recent history and the terrible character of current "news," is also captured, with amusement but also in earnest, by Joella

cel mai tare al lucrărilor artistului. Normalitatea, „verismul” acestor fotografii este înviorător: avem o patrie normală, totuşi. Suntem, cu natura şi cultura edificată, în rândul lumii. Uneori, e drept, ruina unui sit arheologic se străvede prin vegetaţia care stă la pândă spre a înghiţi lucrarea descoperitoare. Ici, vedem urâciunea unui lăcaş de cult ridicat (prea sus, prea mult, prea greu) după 1989, colo se iţeşte pumnalul demolărilor împlântat în ţesutul urban al Bucureştilor, sfâşiindu-l. Toate acestea le ştim şi ne dor, mai cu seamă când - văzute de la altitudine - se ridică cortinele care le-ar putea camufla.

Dintru bun început, trebuie spus că există puţine peisaje în întregime „inocente” între cele propuse de autorul fotografiilor. E destul să apară o cărare şerpuitoare, un baraj, un turn de televiziune sau staţie meteorologică, o ambarcaţiune

pretinzând ca nici o clipă d-lor nu se vor fi gândit l pe care l

pretending that they have never thought (or, as here, the editor),

sau doar urma unui ogor, riguros sau nu trasată, spre a înceta orice pretenţie cu privire la caracterul virginal al naturii.

Vedem, de asemenea, delicateţea unei inserţii ziditoare din străvechime, care nu numai ca nu siluieşte peisajul în care se aşează, ci, dimpotrivă, îl amplifică. Multe dintre bisericile fortificate dimprejurul Braşovului vorbesc exact despre această consonare a naturii cu edificarea. Aparent fortificaţia, cu acoperişurile sale uneori şui, s-ar fi ridicat neriguros; or, fotografia *à vol d'oiseau* a lui Ştefan Petrescu ne dezvăluie adevărul, cel care de sus se vede cu limpezime. Nu numai că o asemenea cetate nu era întâmplătoare, dar ea funcţiona ca o cutie de rezonanţă a peisajului natural. Ceea ce în natură era doar potenţial, se clarifică, iluminat prin zidire. Iar cetatea urmează această logică tectonică, potrivit căreia aşezarea se distribuia după liniile de forţă ale

Gibson in her collection of photographs dedicated to Romania. The ordinariness and the "verism" of these photographs are invigorating: we have, after all, a normal country. With our nature and cultural edifices, just as they are, we are part of the world. However, sometimes the ruins of an archaeological site are barely visible through the lush vegetation that has covered much of it. Some other times, we can see the ugliness of a worship place erected after 1989 and which is much too high, much too much, and much too heavy. Yet another time, we see the threatening dagger of demolition cutting through the very urban fabric of Bucharest and tearing it apart. We all know these things and they hurt us, mostly when we see them from high up and all possible camouflage disappears.

It should be pointed out that few are the landscapes offered to our eyes that can

la bazaconiile le inventează criticul său, iată, prefaţatorul,

about the nonsense put forth by the art critic

be said to be entirely "innocent." All pretence about the virginal character of nature is gone as soon as we catch a glimpse of a winding path, a dam, a TV tower or a meteorological station, a boat or even the more or less clear marks in a field.

We also see, however, delicate insertions into the landscape that date from the ancient times and do not spoil it, but rather amplify it. Many of the fortified churches around Braşov, for instance, tell us exactly about this resonance between nature and old edifices. It may look like these fortifications, with their sometimes slanted roofs, were erected without rigour; Ştefan Petrescu's "a vol d'oiseau" photographs finally reveal to us the truth, which from above is clearly visible. Nothing was accidental in such a citadel; furthermore, it acted as a resonant chamber of the natural landscape. What in nature existed only potentially was made clear and illuminated by the very act of construction. All

peisajului. Or, tocmai asemenea fotografii de altitudine evidenţiază exact caracterul „mândru" al locurilor destinate aşezării cetăţilor. O cerea de altfel, în aceşti termeni, şi Leon Battista Alberti în ale sale zece cărţi despre arta construcţiilor: locul trebuie să fie „vizibil din toate părţile". Dar, mai cu seamă - am adăuga în lumina întregii discuţii anterioare despre vizibilitate, privind fotografiile lui Ştefan Petrescu - locul trebuie să fie vizibil de sus.

Această scriere pe sit, care-i scoate din ascundere sau din jocul hazardului natural, ca pe un minereu, frumuseţea, rămâne trăsătura cea mai apreciată, cu toată nostalgia pe care o presupune irepetabilitatea ei, la arhitectura medievală. Ce era instinct al aşezării pe sit s-a pierdut, iar a-l reînvăţa va fi nevoie de multe decenii, cu rezultate nu întotdeauna relevante. Multe din fotografiile de faţă, dedicate oraşelor

doar pentru a-si justifica existenţa lor

only as a means to j their "parasitic" relationship t

„parazitând" pe c

Opera, opera în stare pură, g

româneşti contemporane, mărturisesc această criză a relaţiei cu situl pe care a instaurat-o mai cu seamă arhitectura modernă în varianta comunismului est-european.

***

O întreagă literatură, descinsă din lucrarea sitului, irigă nu numai gândirea filosofică despre arhitectura din ultimele trei decenii, ci şi practica arhitecturală însăşi. Mario Botta vorbeşte despre „proiectarea sitului" ca despre o etapă premergătoare edificării propriu zise. Este o eliberare a energiilor potenţiale ale locului de viitoare construcţie, o strămutare a lor în casa ce va fi acolo ridicată. Nu trebuie să-i citeşti pe Fulcanelli sau pe Louis Charpentier pentru a observa în fotografiile dedicate mănăstirilor din nordul Moldovei sau bisericilor fortificate transilvane, cât de vizibil este pus în lumină atributul excepţional al sitului. Articulate cu peisajul, pe care îl concretizează în noduri de energie vizuală, edificiile acestea invită la lărgirea

citadels followed this “tectonic” logic, according to which the settlement extended according to the line forces of the landscape. It is precisely such photographs taken from the high that make visible the “fair” character of the sites chosen for these citadels. This was a necessary feature, and was requested exactly in these terms by Leon Battista Alberti in his ten books about the art of construction: the site was supposed to be “visible from all sides.” But most of all, and we can say this both in light of the whole discussion above about visibility and also when watching Ştefan Petrescu’s photographs, the site had to be visible from above.

This way of writing on the site, which is meant to extract from it, like an ore, its concealed beauty, is the feature one appreciates most in medieval architecture when pondering nostalgically over its uniqueness. What was once an instinct guiding the choices

o justify
o to what “really” counts,
i.e. “the work of art,
the pure and genuine work of art.

e ceea ce contează „cu adevărat”:
, genuină.

of sites is now gone; learning anew this art has been an ongoing process for many decades, and the results have not always been very relevant. Many of the photographs in the present album dedicated to contemporary Romanian cities witness the crisis in the relationship between buildings and sites, a crisis triggered off mostly by modern architecture in its East European communist version.

***

A whole literature dedicated to sites has influenced not only philosophical thinking on architecture in the last three decades but architectural practice itself. Mario Botta speaks about the “designing of the site” as the step preceding the erection of the edifice itself. This is meant as a release of the potential energies of the site of the future construction and as a way of transfering them to the house that is to be erected there. One does not need to have read the works of Fulcanelli or Louis Charpentier to notice, in the photographs dedicated to the monasteries in the north of Moldavia or to Transylvania’s fortified

panoramei, la mărirea altitudinii de la care faci fotografia, tocmai pentru a-i dărui privitorului cât mai mult din această (în)scriere în peisaj.

Alteori, nu doar linia sinuoasă a zidurilor, ci şi jocul aproape derutant al acoperişurilor dramatizează şi mai mult locul fotografiat. Ori, poate, dimpotrivă: peisajul „slab" este centrat printr-un punct de forţă, de felul Turnului Chindiei de la Târgoviste sau, de ce nu, al unora dintre ansamblurile hoteliere de pe litoralul Mării Negre. Autorul nu se sfieşte să prezinte în întreaga sa multiplicitate acest raport dintre zidire şi peisaj. O face producând serii de imagini, în care ţine pe rând partea naturii, apoi pe aceea a arhitecturii, pentru a încheia prezentând îngemănarea - nu rareori conflictuală - dintre ele.

But Stefan Petrescu, Căci domnia sa,
ca fotograf profesionist, a professional p
projected his work şi-a proiectat a
in a very c

Sunt izbutite acele fotografii unde nu se dă o (singură) soluţie încleştării dintre „natură" şi „cultură". Nu este clar, de pildă, în ce măsură barajele au sistematizat natura acolo unde au apărut sau, dimpotrivă, au tulburat-o doar. Astfel „dez-scrise" în fotografii, barajele par a fi consumate de către peisaj, ca o cezură care instituie o nouă tensiune în scandarea frazei. Faptul că „sus" există atâta apă, iar „jos" ea lipseşte, poate fi - şi chiar este - expresiv din punct de vedere al fotografiei înseşi. Dar mă întreb în ce măsură asemenea contribuţie a omului la peisaj nu este subminată de întreaga istorie post-belică a transformării (citeşte: siluirii) naturii în vederea „supunerii" ei triumfaliste. Cu alte cuvinte: în fotografii ca acestea sau precum aceea a Casei Republicii şi a Bulevardului Victoriei Socialismului din Bucureşti, ceea ce este tragic si traumatic se estompează în favoarea a ceea ce este „prezentabil" din punct de vedere strict vizual.

Or, încă mai lămuritoare şi mai interesante sunt acele fotografii, pe care le-am citat deja, cele în care peisaj şi zidire se întreabă şi îşi răspund una celeilalte, iar artistul

churches, how well the exceptional attribute of the site is highlighted. Conjoined with the landscape, which they render concrete in knots of visual energy, these edifices prompt one to enlarge the panorama and increase the height from which one takes the photograph, so that one might offer the viewer as much as possible of these inscriptions on the landscape.

Sometimes it is not only the sinuous lines of the walls but also the almost confusing play of the roofs that render the photographed sites even more dramatic. Some other times, the opposite is true: the "weak" landscape is given a strong centre by a force point of the kind of the Chindia Tower in Târgovişte, or maybe by one of the hotels on the Black Sea Coast. The author does not shy away from presenting this report between

photographer,

acţiunea - într-un mod, de altfel,

committed way,

extrem de angajat,

buildings and landscapes in its whole complexity. He does this by producing whole series of images, in which he in turn sides with nature, with architecture, and finally with both - when he presents their offer conflictual conjunction.

The most successful photographs are those where no, or no singular, solution is given to the struggle between "nature" and "culture." It is not clear, for instance, to what extent dams in Romania regulated nature or only troubled it. Thus "described" in photographs, the dams seem to be consumed by their landscapes and function like a caesura that creates new tension in the chanting of a phrase. The fact that there is so much water "above," while "below" it is totally missing, maybe, and I would say it really is, highly expressive from the point of view of the photograph itself. But I wonder if such contributions of man to landscape are not undermined by Romania's long post-war history of transforming (or rather raping) nature with a view to "subjecting" it in triumph. To put it otherwise, in photographs like these or like in those of the People's House or the Boulevard of the Victory of Socialism in Bucharest

asistă - deloc neutru, ci mai degrabă în felul corului antic, intervenind atunci când trebuie spre a puncta clipele de tensiune ale tragediei - la acest dialog. Unele dintre fotografiile problematice dezvăluie şi afirmă, altele se miră sau interoghează la rândul lor, din subtext dacă nu direct.

În diversitatea ipostazelor urbane, a peisajelor, a stilurilor şi a raporturilor reciproce dintre ceea ce se află jos şade interesul „personajelor" fotografiate de Ştefan Petrescu. Dacă există ceva cu adevărat excepţional şi unic în România văzută din zborul păsării de către autor, aceasta este tocmai diversitatea ei încântătoare. Faptul că am avut cu toţii dificultăţi în a sorta fotografiile şi a le organiza după criterii mai mult sau mai puţin estetice este încă o dovadă a acestei diversităţi. Ea e dătătoare de speranţe,

anume zburând
namely flying over the object
deasupra obiectului fo t

in a way which in fact invites interpre

pentru că, în pluralitatea exemplară a trecutului, aşteaptă să fie descoperite resursele pentru - la fel de diverse - faţetele posibile ale viitorului nostru.

Asemenea lucrări se dovedesc a fi dătătoare de speranţă şi de energie, chiar dacă autorii lor nu-şi vor fi propus cu necesitate un mesaj optimist „subliminal". Iată de ce închei afirmând că România arată nesperat de bine de sus, aşa, privită din zborul propriei pasări de fier de către Ştefan Petrescu. Nu mai rămâne, aşadar, „decât" sa îndreptăm ceea ce e de îndreptat în România de aici, de jos.

what is tragic and traumatic fades in front of what is, from a strictly visual point of view, quite “presentable.”

From this perspective, I see as more enlightening and interesting the photographs, already mentioned above, in which landscapes and buildings ask each other questions and answer to each other, while the artist is part of the dialogue. He is not, however, a neutral partner, but functions rather in the fashion of the choir of ancient tragedy, cutting in when necessary in order to highlight the most tensioned points in the plot. Some of the more problematic photographs also reveal and make statements, while others show surprise or ask questions, indirectly if not directly.

It is in the diversity of the urban aspects, landscapes, styles, and mutual reports

o tografiei viitoare,
of a future photography
într-un fel care invită la interpretare.
retation.

between what exists below that one can find the main interest of the “characters” photographed by Ştefan Petrescu. If there really is something exceptional and unique in Romania seen from a birds’ eye view by the author, that thing is this charming diversity. The fact that we have all had difficulties in sorting out the photographs and organizing them according to more or less aesthetic criteria is further proof of this diversity. This diversity is also a source of hope, because in the exemplary plurality of the past, the resources for possible and just as diverse futures may still be discovered.

Such works like this one give one hope and energy, even though their authors may not have necessarily intended for them a “subliminal” optimistic message. This is why I would like to say by way of conclusion that Romania looks unexpectedly well when watched from above with Ştefan Petrescu’s bird’s eye. The only thing that still remains to be done is fixing whatever needs fixing here, in Romania below.

Peisaj şi aşezare
Sites and Landscapes

Munţii Făgăraş. Sunt cei mai înalţi din România şi îşi maschează sălbăticia sub albul liniştit al zăpezii. Ne aflăm în zona lacului Bâlea, la peste 2000 m altitudine.

The Făgăraş. White snow covers quietly the wilderness of the highest mountains in Romania. We are in the area of the Bâlea Lake, at a height of over 2000 meters.

Munţii Bucegi, iarna.

The Bucegi Mountains in winter time.

Munţii Bucegi. Legendele spun că aici vechii traci îşi practicau ritualurile sacre dedicate cultului zeului Zamolxes.

The Bucegi Mountains. According to the legend, this is where the ancient Thracians performed their sacred rituals dedicated to their supreme god, Zamolxes.

Munţii Bucegi cu Vârful Caraiman (2 284 m) şi Vârful Coştila (2 489 m). Crucea Eroilor a fost realizată din iniţiativa Reginei Maria, în memoria eroilor căzuţi în luptele de pe Valea Prahovei în timpul primului război mondial. Are aproximativ 30 m înălţime şi este situată pe platforma de pe Şaua Mare a Caraimanului, la o altitudine de 2 291 m.

The Bucegi Mountains. The Caraiman (2 284 m) and the Coştila Peaks (2 489 m). The Heroes' Cross was erected on Queen Maria's initiative to celebrate the memory of the heroes who died in the battles fought in the Prahova Valley during World War I. It is 30 m tall and is situated on the plateau of the Caraiman Mountain, at a height of 2 291m.

Sinaia. Supranumită „Perla Carpaţilor”, este situată la poalele muntelui Furnica. Până în anii ‘40, Sinaia a fost un loc agreat de protipendada epocii şi de anturajul familiei regale.

Sinaia. Nicknamed "The Pearl of the Carpathians", is situated at the foot of the Furnica Mountain. Before the 1940s, Sinaia was the favourite destination of Romania's royalty and high society.

Poiana Braşov. Situată la poalele Masivului Postăvaru (1 030 m), nu departe de oraşul Braşov, este cea mai în vogă staţiune de schi a momentului.

Poiana Braşov. It is situated at the foot of the Postăvaru Mountain (1 030 m), not far from the city of Braşov. Poiana Braşov is Romania's most fashionable ski resort.

Poiana Braşov. Vedere asupra pârtiilor de schi. Cu grade de dificultate şi dotări diferite, sunt potrivite atât pentru copii cât şi pentru avansaţi.

Poiana Braşov. View of the ski slopes. Slopes for children, beginners and experienced skiers are all available.

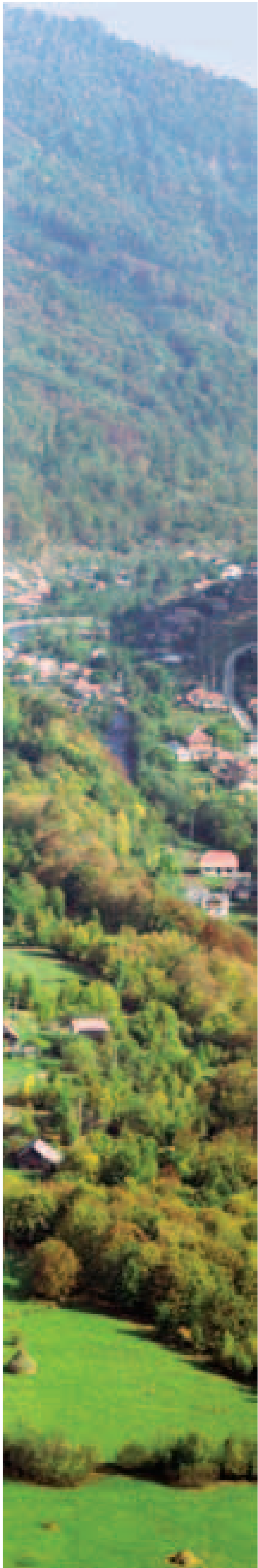

Vulcanii Noroioşi – un fenomen unic în Europa.
Situaţi în Carpaţii de Curbură, nu departe de oraşul Buzău, Vulcanii Noroioşi sunt nişte cratere de dimensiuni diferite, ce se ridică din solul argilos de culoare gălbuie. La lumina soarelui, toata zona capătă reflexe metalice. Mirosul de petrol şi zgomotul sec al bulelor de gaz care ies la suprafaţă au dat naştere multor legende şi superstiţii prin care locuitorii regiunii au încercat să explice aceasta ciudăţenie a naturii.

The Muddy Volcanoes – a unique phenomenon in Europe.
Situated at the curvature of the Carpathians, not far from the town of Buzău, the Muddy Volcanoes are craters of varying size and shape rising up in the yellow argillaceous soil. In the sunlight, the area acquires a metallic aspect. The smell of oil and the stifled noise of the gas bubbles coming out to the surface have given rise to many a legend and superstition by means of which the locals have tried to explain away this strange natural phenomenon.

Drumul este martorul tăcut al tuturor evenimentelor majore din urbe. Drumul nu are capăt, nu este finit: vieţile tuturor se presară de-a lungul unor drumuri. Coloană vertebrală a unei vieţi, drumul poartă cu sine, până la urmă, obsesia unei posibile deveniri. Simbol al cuceritorului – drumul roman – este asociat astăzi cu civilizaţia şi confortul.

The road is a silent witness of the major events in the town. The road is endless, it is infinite; everybody's life follows one road or another. The very spine of one's life, the road carries with it, after all, the obsession of virtuality. Once a symbol of the conqueror - the Roman road - roads are associated nowadays with civilization and comfort.

Cetatea Poienari. Pe defileul Argeşului se află Cetatea Poienari, de care este legat numele lui Vlad Ţepeş, legendarul domnitor al Ţării Româneşti.

The Fortress of Poienari. The Argeş Valley shelters the Fortress of Poienari, which is associated with the name of Vlad Ţepeş, the legendary prince of Walachia.

Întorsura Buzaului. Valea Buzăului are o particularitate deosebită: râul face un cot de aproape 180° . Localitatea ce se află aici se numeşte, fireşte, Întorsura Buzaului.

Întorsura Buzăului. The Buzău Valley is peculiar in that the river bends almost 180°. The town situated here is called, as one would expect, Întorsura Buzăului ("The Buzău Bend").

Barajul Vidraru. Lacul de acumulare Vidraru este situat pe râul Argeş şi are suprafaţa de 870 ha şi lungimea de 14 km. Barajul Vidraru, cu o înălţime de peste 160 m a fost la momentul inaugurarii, al cincilea în Europa şi al nouălea în lume între construcţiile similare.

The Vidraru Dam. The Vidraru Lake is situated on the Argeş River. Its surface is 870 hectares and has a length of 14 km. The Vidraru Dam, over 160 m high, was, when inaugurated, the fifth biggest dam in Europe and the ninth in the world.

Râul Mureş. Moliciunea cursului său a influenţat şi muzica şi rostirea din acea zonă: meandrele râului s-au răsfrânt şi în felul de a comunica al coregionalilor, în ethosul popular.

The Mures River. The slow winding of the Mures River influenced the music and the language in that area" the meanders of the river are also symbolically reflected in the way in which the locals express themselves, in the folk ethos."

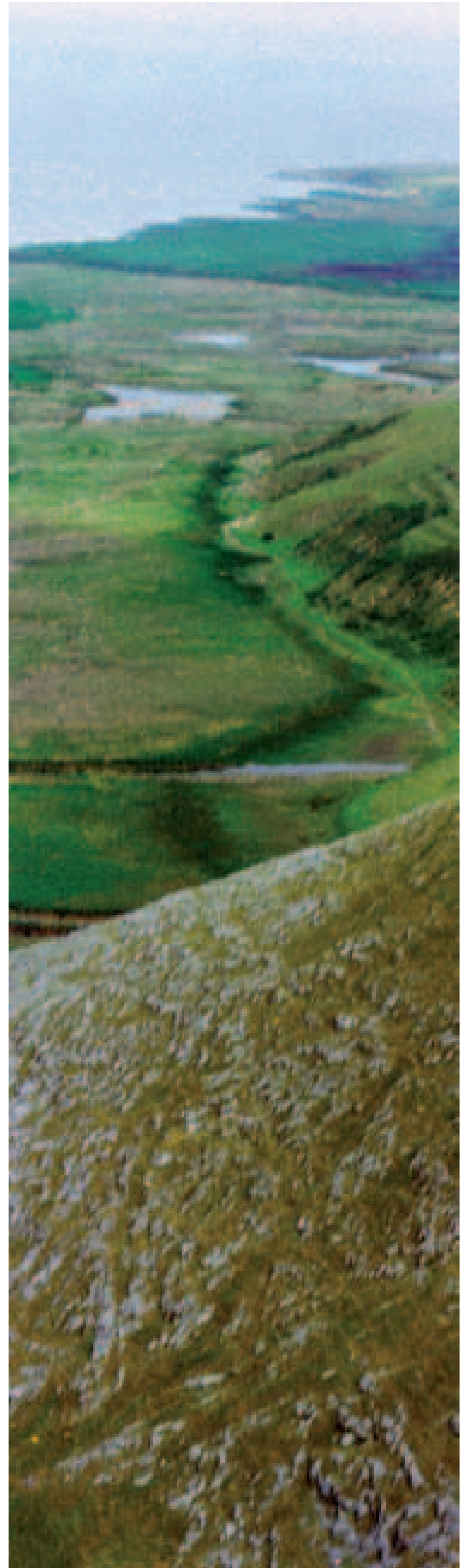
Amprentele istoriei
Traces of history

Trophaeum Traiani. Impresionantul monument a fost construit în cinstea împaratului Traian, în anii 106-109. Astfel a fost omagiată victoria împăratului din anul 102 împotriva coaliţiei formată din geto-daci, buri şi sarmaţi.

Trophaeum Traiani. The impressive monument was built between A.D. 106–109 to honour Emperor Trajan's victory, in 102, against a coalition of Gaetaes, Dacians, Burs and Sarmatians.

Ruinele de la Enisala. Pe locul unde s-au aflat aşezări traco-getice, iar mai apoi un castru roman, a fost ridicată o cetate bizantină: Heracleea. Refăcută de genovezi în secolul al XIII-lea, a asigurat comerţul din zona strategică a gurilor Dunării.

The ruins of Enisala. A Byzantine fortress by the name of Heracleea was built on the original location of Thracian and Gaetae settlements and of the later Roman fort. Rebuilt by the Genovese in the 13th century, it made possible trade in the strategic area of the mouths of the Danube River.

Cetatea Râşnov. Consemnată de documente în anul 1355. După zeci de asedii, fortăreaţa a cedat asediului o singură dată, în anul 1612, din cauza lipsei de apă. Acest neajuns a fost înlăturat după ce a fost săpată o fântână adâncă de peste 150 m, existentă şi astăzi. Legenda spune că aceasta a fost realizată de doi prizonieri turci, ca preţ al libertaţii.

The Râşnov fortress. The massive ruins of the fortress, whose existence is documented as early as 1355. Withstanding countless sieges, the fortress capitulated only once, in 1612, when water supplies were used up. The remedy to this problem was a 150 m. deep well, which exists to this day. The legend has it that the well was dug by two Turkish prisoners in exchange for their liberty.

Cetatea Sucevei. Vestigiile cetăţii medievale evocă personalitatea voievodului Ştefan cel Mare. Sub domnia lui, cetatea, care fusese construită de Petru Muşat (1374-1391), a devenit o elegantă curte princiară. Restaurată cu aproximativ 40 de ani în urmă, fortăreaţa şi-a mai păstrat patru dintre turnurile de apărare.

The Fortress of Suceava. The vestiges of the medieval fortress of Suceava call to mind the personality of Prince Stephen the Great. Under his reign, the fortress, which had been built by Petru Muşat (1374–1391), became an elegant princely court. Only the four defence towers have been preserved from this fortress, which was restored about 40 years ago.

Cetatea Neamţ. Una dintre cele mai importante cetăţi ale Moldovei medievale. Situată pe dealul Pleşului, în apropiere de oraşul Târgu-Neamţ. Construită între 1382 şi 1387 de voievodul Petru I Muşat, în epoca în care în Moldova apăreau primele cetăţi de piatră. Întărită de Ştefan cel Mare, cetatea nu a fost niciodată cucerită.
Ulterior a fost transformată în mănăstire (secolul al XVII-lea), şi şi-a pierdut definitiv importanţa politică şi militară la începutul secolul al XVIII-lea.

The Fortress of Neamţ is one of the most important fortresses in medieval Moldavia. It is situated on the Pleşului hill, near the town of Târgu-Neamţ. It was built between 1382 and 1387 by Prince Petru I Muşat (1375–1391) at the time when the first stone fortresses were built in Moldavia. Fortified by Stephen the Great (1457–1504), this citadel was never conquered. Transformed into a monastery in the 17th century, the fortress of Neamţ lost its military and political importance only at the beginning of the 18th century.

Biertan. În localitatea Biertan (jud. Sibiu), atestată documentar încă din anul 1283, se află una dintre cele mai puternice cetăţi ţărăneşti săseşti din Transilvania. Întregul ansamblu fortificat, cuprinde trei incinte întărite cu şase turnuri şi trei bastioane de apărare. Construită între anii 1490-1522, cetatea a suferit unele transformări în secolul al XVII-lea. Prima incintă era prevăzută cu un zid de aproape 12 m, şapte turnuri (dintre care patru au fost distruse în 1704 în urma asediului curuţilor) şi bastioane.

Biertan. In the old village of Biertan (the Sibiu district), which is documented as early as 1283, there stands one of the strongest Saxon peasant fortresses in Transylvania. The fortified ensemble includes three fortified enclosures with six defence towers and three bastions. Built between 1490-1522, the fortress underwent various transformations in the 17th century. The first enclosure was surrounded by a 12 meter wall and had seven towers (four of which were destroyed in 1704, during the Curuţi siege) and bastions.

Hărman. Biserica în stil romanic (1280-1290), construită de călugării cistercieni, a fost refăcută ulterior în stil gotic. În jurul bisericii s-a construit (1500-1520) o puternică cetate ţărănească, alcătuită dintr-o incintă cu ziduri de 5 m grosime şi 12 m înălţime, înconjurate cu şanţuri adânci, străjuite de şase bastioane. După distrugătorul incendiu din 1593, biserica a fost supusă unor ample refaceri, dobândind aspectul actual.

The Church of Hărman. This Romanic church was built by the Cistercian monks (1280-1290) and was later rebuilt in the Gothic style. A strong peasant fortress was erected around the church between 1500 and 1520. The enclosure has walls that are 5 m thick and 12 m high, is surrounded by deep moats, and is defended by six bastions. After the fire that almost destroyed it in 1539, the church underwent important changes, acquiring its present aspect.

Prejmer. Dintre toate bisericile fortificate întemeiate de saşi în secolul al XV-lea, cea mai impresionantă prin grosimea zidurilor incintei şi prin înălţimea turnurilor de apărare este cea de la Prejmer, situată în apropiere de Braşov. Clădirile din interiorul cetăţii sunt alipite de zidurile incintei şi au trei sau patru niveluri, totalizând 272 încăperi legate între ele prin scări şi cămări în care erau stocate proviziile pe timpul asediului.

The Church of Prejmer. Among the fortified churches founded by the Saxons in the 15th century, the one that most impresses the viewer by the thickness of its surrounding walls and the height of its defence towers is the Church of Prejmer, near the city of Braşov. The buildings inside the citadel are adjoined to the walls of the enclosure and have three or four levels. They have a total of 272 rooms, all connected by stairs; many of these were used as storing places for supplies during a siege.

Cetatea Făgăraş. Situată în inima oraşului cu acelaşi nume, a fost ridicată în anul 1310 de prinţul maghiar Ladislau Apor. Iniţial a avut un rol pur strategic. Transformată în castel între secolele XV – XVIII în stilul Renaşterii transilvanene. Mult timp, castelul a servit ca loc de întîlnire pentru şedinţele Dietei din Transilvania. Între 1948-1960, cetatea Făgăraş a fost folosită de autorităţile comuniste ca penitenciar pentru deţinuţii politici. Astăzi găzduieşte Muzeul Ţării Făgăraşului şi Biblioteca Municipală. Sala Dietei s-a transformat, după reamenajare, în biserică greco-catolică.

The Fortress of Făgăraş, situated at the heart of the town of Făgăraş, was erected in 1310 by the Hungarian Prince Ladislau Apori. Initially, the fortress had only a strategic role. Between the 15th and 17th centuries, it was transformed into a castle in the Transylvanian Renaissance style. For a long time, the castle housed the meetings of the Transylvanian Diet. Between 1948 and 1969, the fortress was used by the Communist authorities as a penitentiary for political prisoners. Nowadays, the castle houses the Museum of the Făgăraş Land and the Municipal Library. The hall of the Transylvanian Diet has been transformed into a Greek-Catholic church.

Oraşul Orăştie a împlinit, în anul 1999, 775 de ani de atestare documentară. Cine vede astăzi cochetul şi patriarhalul oraş, cu greu îşi poate imagina că peste el au trecut invazii, războaie, lupte interne, molime şi dictatura comunistă.

Orăştie. In 1999, the town celebrated the 775th anniversary of its documented existence. The present-day visitor of this chic, patriarchal town can hardly imagine that it has withstood countless invasions, wars, internal fights, and diseases, as well as the Communist rule.

Cetatea Poienari (secolul al XIV-lea) este situată pe cursul superior al Argeşului. Înalţată pe un pinten stâncos al muntelui Cetăţuia, la ea se ajunge urcând cele 1425 de trepte. Pe ele au trecut paşii domnitorilor Negru-Vodă şi ai lui Vlad Ţepeş.

The Fortress of Poienari (14th century) is situated on the upper Argeş River. Erected on a cliff of the Cetăţuia Mountain, the fortress can be reached by climbing the 1425 steps of the rocky stairs, once also trodden by Prince Negru-Vodă and the famous and controversial Vlad Ţepeş.

Slimnic. Cetatea Stolzemburg a fost construită de saşi în secolul al XIV-lea. În secolul al XV-lea, pe locul capelei gotice, s-a ridicat o bazilică impunătoare. Turcii nu au reuşit să o ocupe niciodată. În schimb, a fost devastată de cetele curuţilor (nemeşii maghiari conduşi de principele Francisc Rakoczy) răsculaţi împotriva habsburgilor.

Slimnic. The Fortress of Stolzemburg was built by the Saxons in the 14th century. In the 15th century an impressive basilica was erected on the site of the former Gothic chapel. The fortress never fell to the Turks. It was devastated, however, by the Curuţi (the Hungarian troops led by prince Francisc Rakoczy), when they revolted against the Habsburgs.

Castelul Bran. Situat la 30 km de Braşov, între munţii Bucegi şi Piatra Craiului, Castelul Bran este un punct de reper al turismului din România. El este legat de legenda contelui Dracula. În anul 1920, castelul a fost donat de Consiliul orăşenesc al Braşovului, Reginei Maria, ca semn de recunoştinţă pentru contribuţia sa la înfăptuirea Marii Uniri de la 1 Decembrie 1918. În anul 1948, este preluat de statul comunist şi devastat. Abia din 1956 este parţial vizitabil şi deschis ca muzeu.

The Bran castle is situated between the Bucegi and the Piatra Craiului Mountains, 30 km away from Braşov, and is one of the landmark Romanian touristic attractions. The Bran Castle is associated with the legend of Prince Dracula. In 1920 the Castle was donated by the Town Council of Braşov to Queen Maria, as a taken of gratitude for her contribution to the Great Union on December the 1st, 1918. In 1948, the castle was taken over by the Communist authorities and completely devastated. It was only in 1956 that the castle was partially reopened to visitors and established as a Museum.

Castelul Huniazilor
A fost construit de Iancu de Hunedoara (1387-1456) pe locul unei vechi cetăţi de apărare din secolul al XIV-lea. Edificiul îmbină stilul gotic cu cel renascentist şi baroc şi este transformat actualmente în muzeu, fiind accesibile vizitatorilor, printre altele, Sala Cavalerilor, Sala Dietei, Capela şi Loggia Matei.

The Huniad Castle
It was built by Iancu of Hunedoara (1387-1456) on the place of an old fortress, dating from the 14th century. The edifice combines three styles: Gothic, Renessance and Baroque. Nowdays the visitors may see here, among others, the Knights Hall, the Diet Hall, the Chapel and the Matei Loggia.

Sinaia. Complexul Peleş.
Trecutul palatului Peleş, construit între 1873-1914, este strâns legat de istoria familiei regale române. Palatul, ce îmbina mai multe stiluri, după moda romantică a timpului, a fost construit în apropiere de mănăstirea Sinaia de Regele Carol I de Hohenzollern-Sigmaringen şi de soţia sa, Regina Elisabeta. În saloanele palatului au fost primiţi numeroşi oameni de cultură ai epocii.
Transformat în muzeu în 1953, apoi închis timp de mulţi ani în epoca comunismului, castelul este astăzi deschis publicului larg.

Sinaia. The Peleş Complex.
The past of the Peleş castle, erected between 1873 and 1914, is closely connected to the history of the Romanian Royal Family. The palace, which combines several architectural styles in the Romantic fashion of the time, was built by King Carol I Hohenzollern-Sigmaringen and his wife, Queen Elisabeth, not far from the monastery of Sinaia. The palace halls welcomed numerous cultural personalities of the epoch. The palace became a museum in 1953 and was later closed for several years. Nowadays, the castle is open to the public.

Semnele credinţei
Signs of faith

Mănăstirea Suceviţa.
Concepută ca o mănăstire fortificată – şi necropolă în acelaşi timp – Suceviţa a fost înălţată după moartea lui Ştefan cel Mare (1591) de către Gheorghe Movilă, mitropolit de Rădăuţi, şi de fraţii lui Ieremia Movilă, domnitor al Moldovei. De mari proporţii, biserica se înalţă în mijlocul unei incinte fortificate de formă dreptunghiulară, cu turnuri de apărare la cele patru colţuri. Zidurile incintei sunt construite din blocuri mari de piatră. Turnul-clopotniţă, de formă dreptunghiulară, este situat în partea nord-vestică a bisericii; este cel mai puternic din cele patru turnuri.

The Suceviţa Monastery.
Designed as a fortified monastery and necropolis, Suceviţa was built by Gheorghe Movilă, the Rădăuţi bishop, and by the brothers of Ieremia Movilă, the prince of Moldavia, in 1591, many years after the death of Stephen the Great.
A large church (100 m by 104 m) stands in the centre of a rectangular fortified precinct, with defence towers in the four corners. The precinct walls are built of stone blocks. The belfry, also of rectangular shape, is located on the north-western side of the church and is the strongest of the four towers.

Biserica mănăstirii Suceviţa.
Renumită pentru frumuseţea şi
bogăţia picturii murale exterioare.

The church of the Suceviţa monastery
it is famous for the beauty and
richness of its exterior frescoes.

Mănăstirea Putna (1466-1469).
A fost ctitorită în 1469 de voievodul Ştefan cel Mare ca necropolă domnească.
Supusă atacurilor cazacilor şi polonezilor în secolul al XVII-lea, arhitectura mănăstirii a fost transformată în decursul timpului, prin adăugarea unei incinte de piatră, prevăzută cu un turn de apărare şi prin elemente de stil baroc.
Biserica are o lungime de 37 m şi 11 m lărgime, ziduri groase şi un acoperiş înalt (33 m) cu o formă specifică regiunii.

The Putna Monastery (1466-1469).
The monastery was founded in 1469 by Prince Stephen the Great as a princely necropolis. Constantly threatened by Russian and Polish attacks in the 17th century, the monastery had to change its architecture throughout the years: a stone precinct with a defence tower was added, as well as various Baroque elements.
The church is 37 m long and 11 m wide. It has got thick walls and a 33-meter-tall roof whose shape is typical for this region.

Mănăstirea Moldoviţa.
Ca şi Voroneţul, Moldoviţa a conservat şi ea în condiţii bune, culorile vii ale frescelor. Construită în 1532, sub domnia lui Petru Rareş, mănăstirea a fost fortificată în a doua jumătate a secolului al XVI-lea cu un turn masiv şi ziduri groase de apărare.

The Moldoviţa Monastery.
Together with Voroneţ, Moldoviţa is the monastery where the vivid colours of the frescoes have been best preserved. Built in 1532, under Petru Rareş, the monastery was fortified in the second half of the 16th century with a massive tower and thick defence walls.

Mănăstirea Dragomirna, compus dintr-un schit şi o biserică mare, este unul din cele mai importante din Moldova. A fost întemeiat între 1602 şi 1609 de Anastasie Crimca, mitropolit de Rădăuţi, ulterior mitropolit al Moldovei, una din marile personalităţi ale vieţii culturale din Moldova. Biserica a fost fortificată în 1627 de domnitorul Miron Barnovschi Movilă, cu un zid de apărare cu contraforturi şi cu turnuri de strajă.

The Dragomirna Monastery includes a smaller and a larger church and is one of the most important in Moldavia. It was founded between 1602 and 1609 by the Rădăuţi Metropolitan Anastasie Crimca, who later became the metropolitan of Moldavia and was one of the greatest cultural personalities of the time in Moldavia. The church was fortified in 1627 by Prince Miron Barnovschi Movilă with a defence wall with buttresses and guard towers.

Mănăstirea Humor. Humor este biserica unei vechi mănăstiri întemeiate de paharnicul Teodor Bubuiog în 1530. Frescele exterioare, în care domină nuanţele de roşu, au fost executate în 1535. Celebră prin picturile murale are tema „Asediul Constantinopolului”.

The Humor Monastery. Humor is the church of an old monastery founded by cup-bearer Teodor Bubuiog in 1530. The outer frescoes, where red tinges predominate, were painted in 1535. The church is famous for its frescoes depicting "The Siege of Constantinople."

Mănăstirea Dealu din apropierea oraşului Târgovişte a fost unul din marile centre culturale ale Evului Mediu. Din complexul monahal grec iniţial a rămas doar biserica întemeiată de Radu cel Mare (1499-1501). În interior a fost depus într-o criptă capul voievodului Mihai Viteazul, tăiat în anul 1601. Sub conducerea celebrului voievod, mănăstirea a asigurat în 1595 apărarea cetăţii Târgovişte, atacată de trupele lui Sinan Paşa.

The Dealu Monastery, near Târgovişte, was one of the greatest cultural centres of the Middle Ages. It was here that in 1508, Macarie, the chronicler, printed one of the first documents in the Romanian language. From the original Greek monastic complex, only one church, founded by Radu the Great (1499-1501), has been preserved. Inside, a crypt contains the head of Prince Michael the Brave, who was executed in 1601. Under the command of this famous Romanian prince, the monastery secured the defence of Târgovişte in 1595 against Sinan Pasha's troops.

Mănăstirea Dintr-un Lemn a fost construită în secolul al XVI-lea într-o vale pitorească şi liniştită, la marginea unei păduri seculare de stejari. Legenda atribuie construcţia mănăstirii unui călugăr care ar fi întemeiat-o în urma unui vis în care i s-a arătat Maica Domnului. Ea l-a îndemnat să construiască un lăcaş de rugăciune din trunchiul unui singur stejar.

The One-Wood Monastery was built in the 16th century in a picturesque and quiet valley, on the edge of a many-century-old oak forest and against a natural background that has remained unchanged for centuries. Legend has it that the monastery was built by a monk who had dreamt of Virgin Mary urging him to build a worship place from the trunk of a single oak tree.

Mănăstirea Surpatele (1703-1706), zidită la îndemnul soţiei domnitorului Constantin Brâncoveanu.

The Surpatele Monastery (1703-1706), built on the request of Prince Constantin Brâncoveanu's wife.

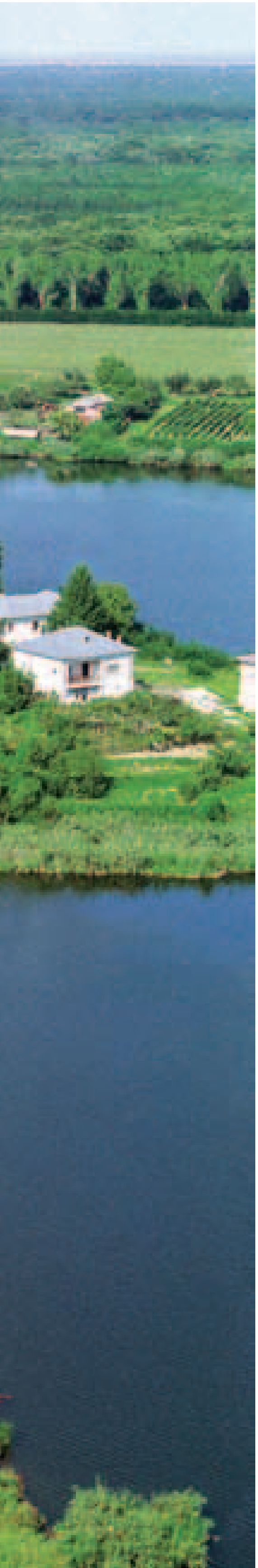

Mănăstirea Curtea de Argeş şi Palatul Episcopal (1886-1890). Biserica episcopală Curtea de Argeş, cunoscută sub numele de mănăstirea Curtea de Argeş. De numele ei este legată legenda meşterului Manole. Celebrul zidar al voievodului Neagoe Basarab (denumit şi Negru-Vodă) ar fi construit, se spune, cu preţul propriei sale vieţi şi al vieţii soţiei sale – zidită vie în zidurile bisericii – cel mai frumos edificiu religios din regiune. Aspectul actual al bisericii este datorat restaurării întreprinse de arhitectul francez Lecomte du Noüy între 1875 şi 1876. Biserica este una din marile necropole domneşti şi regale ale ţării: în pronaos se află criptele fondatorilor săi, Neagoe Basarab şi Radu de la Afumaţi, precum şi ale primelor două cupluri regale ale României, Carol I şi Elisabeta, Ferdinand şi Maria. Într-o capelă din apropiere au fost depuse de curând şi rămăşiţele pământeşti ale regelui Carol al II-lea.

Curtea de Argeş Monastery and the Episcopal Palace (1886-1890). The episcopal church of Curtea de Argeş, known as the Monastery of Curtea de Argeş, is one of the most beautiful religious edifices in Romania. Its name is closely connected to the legend of Master Manole. Master Manole, the famous mason of Prince Neagoe Basarab (also called Negru-Vodă), is said to have built the most beautiful religious building in the whole area, paying for it with his and his wife's lives. The present-day aspect of the church is due to the restoration work undertaken by Lecomte du Nouy, the French architect, between 1875 and 1876. The church is one of the biggest princely and royal necropolises in the country. The narthex houses the crypts of the founders, Princes Neagoe Basarab and Radu of Afumaţi, as well as those of Romania's first two royal couples-King Carol I and Queen Elisabeth, and King Ferdinand and Queen Maria. In a nearby chapel the earthly remains of King Carol II have also recently been laid to rest.

Mănăstirea Cernica. Complexul monahal Cernica este situat la aproximativ 12 km sud-est de Bucureşti, într-un cadru pitoresc, la marginea unei întinse păduri seculare.
Ansamblul mănăstiresc are o importantă tradiţie culturală, dezvoltată de-a lungul timpului (cu unele întreruperi) prin funcţionarea bibliotecii şi tipografiei, a şcolii de artă picturală religioasă, a seminarului teologic şi a muzeului de artă religioasă veche, cu icoane datând din secolele al XVIII-lea şi al XIX-lea. Ctitorie a Vornicului Cernica, mănăstirea de călugări este atestată documentar la 1608. După o perioadă în care a fost părăsită datorită unei epidemii, mănăstirea a fost restaurată în 1842 de către Arhimandritul Calinic. Osemintele acestuia, considerat un sfânt, sunt depuse în interiorul mănăstirii, fiind un important loc de rugaciune pentru credincioşii ortodocşi. Astăzi, în incinta mănăstirii trăiesc şi muncesc aproximativ o sută de călugări.

The Cernica Monastery. The Cernica monastic complex is situated approximately 12 km south-east of Bucharest, in a picturesque area, on the edge of a century-old forest. The monastic ensemble has an important cultural tradition, transmitted almost uninterruptedly through the ages by means of a library, a printing press, a school of religious painting, a theological seminary and an old religious art museum, which houses icons from the 18th and 19th centuries.
Built by headman Cernica, the monk monastery is attested in documents in 1608. After a period in which it was deserted in the wake of an epidemics, the monastery was restored in 1842 by the Archimandrite Calinic. His remains are laid to rest inside the church. As he is considered a saint, the monastery has become an important place of worship for the devout Orthodox believers. The monastery now provides shelter to approximately one hundred monks.

Mănăstirea Cozia este cea mai veche mănăstire din Ţara Românească. Ea a fost întemeiată pe Valea Oltului de voievodul Mircea cel Bătrân (1387-1388) a cărui criptă se află aici. Tabloul votiv, realizat la câţiva ani după construcţia mănăstirii, îl reprezintă pe Mircea cel Bătrân în costumul purtat cu ocazia participării sale la cruciada de la Nicopole din 1396.
Biserica a fost restaurată în 1707 de Constantin Brâncoveanu.

The Cozia Monastery is the oldest monastery in Wallachia. It was founded in the Olt River Valley by Prince Mircea the Elder between 1387 and 1388. He is also buried in a crypt here. The votive painting made a few years after the monastery was erected shows Mircea the Elder in the garb in which he was dressed when he participated in the Nicopolis crusade of 1396. The church was restored in 1707 by Constantin Brâncoveanu.

Peisaje citadine
Cityscapes

Universitatea „Transilvania" din Braşov
În fundal, noul centru civic al oraşului.

The "Transylvania" University of Brasov
In the background, the new civic center of the town.

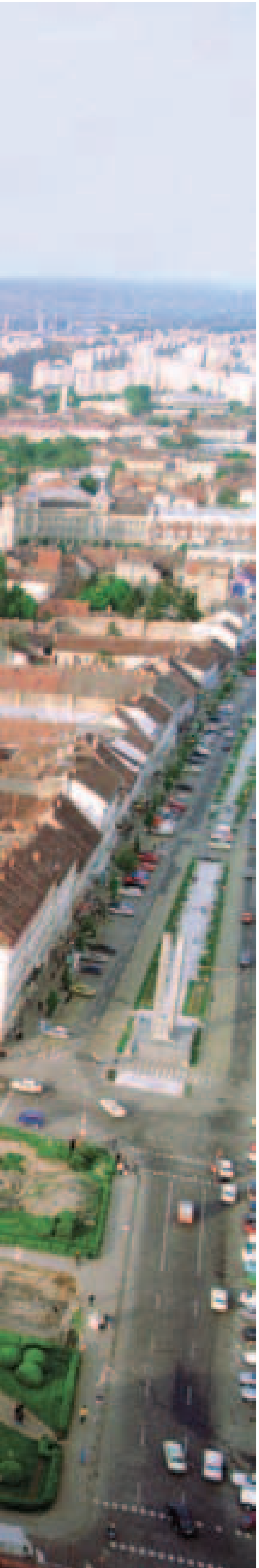

Braşov. Vedere generală a centrului vechi, construit între secolele XIV – XIX.

Braşov. View of the old centre, built between the 14th and the 19th centuries.

Cluj. Catedrala romano-catolică Sfântul Mihail (1349) şi statuia ecvestră (1902) a lui Matei Corvin.

Cluj. The Roman-Catholic St. Michael's Cathedral (1349) and the equestrian statue of Mathias Corvinus (1902).

Cluj. Parcul şi cazinoul.

Cluj. The Park and the casino.

Cluj. Cartierul Mănăştur.

Cluj. The Mănăştur neighbourhood.

Sighişoara, cel mai frumos şi mai complet ansamblu urban medieval din România (secolele XIV - XVII). Singura cetate medievală din Europa care este încă locuită.

Sighişoara is Romania's most beautiful and best preserved medieval town (14th-17th centuries). It is the only medieval citadel in Europe that is still inhabited.

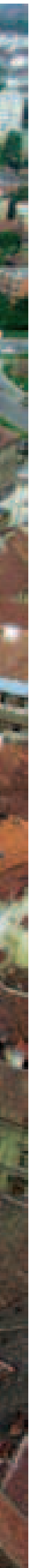
Mediaş. Piaţa oraşului şi Biserica Sfânta Margareta (secolul al XIV-lea) cu Turnul Trompeţilor (1465), înalt de 74 m

Mediaş. The Town Square and the Church of St. Margaret (14th century) with the 74 m tall Trumpet Tower (1465).

Timişoara. Piaţa barocă a oraşului, cu Catedrala Ortodoxă sârbă (1744-1748), Catedrala Romano-Catolică (1736 -1774), Palatul Baroc (casa preşedintelui, 1733), şi Monumentul Sfânta Treime, realizat la Viena între anii 1739-1740, opera ce domină centrul Pieţei Unirii. Monumentul este un elogiu adus victimelor epidemiilor de ciumă ce au bântuit de mai multe ori oraşul.

Timişoara. The Baroque square of the town with the Serbian Orthodox Cathedral (1744-1748), the Roman-Catholic Cathedral (1736-1774), the Baroque Palace (The President's House, 1733), and the Holy Trinity Monument. The monument was made in Vienna between 1739 and 1740, and overlooks the centre of the Unirii Square. It honours the memory of the victims of the plague epidemics that ravaged the city several times.

Timişoara. Piaţa Victoriei cu catedrala Sfinţii Trei Ierarhi. Una dintre cele mai impresionante construcţii cultice din România. A fost sfinţită în anul 1946, în prezenţa M.S. Regele Mihai de România. La celalalt capăt al pieţei, clădirea Operei. Pe treptele catedralei au fost împuşcaţi protestatarii din primele zile ale revolutiei din 1989. Din balconul Operei s-a citit „Proclamaţia de la Timişoara", primul document redactat de revoluţionari.

Timişoara. The Victory Square and the Three Hierarchs' Cathedral. The Cathedral is one of the most impressive religious buildings in Romania. It was hallowed in 1946 in the presence of his Majesty King Michael of Romania. At the other end of the square there stands the Opera House. On the stairs of the Cathedral, peaceful demonstrators were fired at during the first days of the Romanian Revolution (1989). The first document drafted by the revolutionaries, the Timişoara Proclamation, was read from the balcony of the Opera House.

Cetatea Deva. A fost construită în anul 1269. Pe Dealul Cetăţii se găsesc specii rare de flori. Nu vă grăbiţi să le admiraţi frumuseţea; tot aici îşi face siesta vara periculoasa viperă cu corn.

The Deva fortress dominates the town bearing the same name. It was built in 1269. One can find rare species of flowers on the Fortress Hill. However, it is not advisable to rush to admire their beauty: in summer, this is also the territory of the dangerous corn vipers.

Oradea, un oraş căruia patina timpului îi sporeşte farmecul. Palatul Primăriei, Biserica Romano-Catolică Sfântul Ladislau. Biserica cu Lună, splendide monumente de arhitectură medievală.

Oradea is a town whose charm only grows with time. The Town Hall, the Roman-Catholic Church of St. Ladislau, and the Church with the Moon are all splendid monuments of Medieval architecture.

Sibiu. Oraşul a fost înfiinţat de coloniştii saşi în anul 1191. Astăzi este considerat unul dintre cele mai frumoase oraşe europene, cu zeci de hectare de situri arhitectonice de o valoare exceptională.

Sibiu. The town was founded by Saxon settlers in 1191. Nowadays, it is considered one of the most beautiful European cities, with many buildings displaying extremely valuable architecture.

Iaşi. **Mitropolia Moldovei şi Bucovinei**. Construcţia catedralei mitropolitane a fost terminată în anul 1887 după avataruri care au durat peste 50 de ani. Mitropolitul Iosif Naniescu a fost cel care a găsit resursele desăvârşirii acestui proiect. Stilul a fost determinat de diferiţii arhitecţi care au lucrat la proiect: elemente de renaştere târzie şi baroc. La sfinţirea catedralei a fost prezent M.S. Regele Ferdinand al României. Aici au fost aduse, de la biserica Sfinţii Trei Ierarhi, moaştele Cuvioasei Paraschiva, ocrotitoarea Moldovei.

Iaşi. The Metropolitan Church of Moldavia and Bucovina. The construction of this cathedral was finished only in 1887, after efforts which had lasted over 50 years. It was Metrolitan Iosif Naniescu who finally secured the financial resources to complete the project. The style of the cathedral was determined by the various architects who worked on its plans: thus, one can find both late Renaissance and Baroque elements. His Majesty King Ferdinand of Romania was present when the Cathedral was hallowed. The remains of Paraschiva the Devout, the Protector of Moldavia, were brought here from the Three Hierarchs' Church.

Iaşi. Palatul Culturii. Una dintre capodoperele arhitectului I. D. Berindei, inaugurat în anul 1926 de M.S. Regele Ferdinand al României. Stilul romantic în care este construit îmbină neogoticul cu alte elemente baroce şi art-nouveau. Astăzi clădirea adăposteşte: Muzeul de Istorie al Moldovei, Muzeul Etnografic, Muzeul de Artă, Muzeul Ştiinţei şi Tehnicii „Ştefan Procopiu" şi alte instituţii oficiale de cultură.

Iaşi. The Palace of Culture is one of the masterpieces of architect I. D. Berindei. It was inaugurated in 1926 by King Ferdinand. Its Romantic style combines the Neo-Gothic with Baroque and Art Nouveau elements. Nowadays, the Palace houses the History Museum of Moldova, the Ethnography Museum, the "Ştefan Procopiu" Science and Technology Museum and other official cultural institutions.

Constanţa. La începutul secolului al XX-lea, principalele oraşe ale litoralului Mării Negre au început să fie animate de viaţa mondenă. În 1909 se construieşte Cazinoul din Constanţa, în stil art-nouveau. A rămas, până astăzi, o emblemă a oraşului.

Constanţa. At the beginning of the 20th century, the major cities of the Black Sea Coast provided the background for an increasingly vivid social life. The Constanţa Casino is an Art Nouveau building. To this day, it is considered the symbol of the town.

Constanţa. Situat în partea veche a oraşului, portul turistic Tomis are un farmec deosebit. Zona este împânzită de situri arheologice provenite din antichitatea greco-romană şi bizantină.

Constanţa. The charming Tomis touristic harbour is situated in the old part of the town. The area shelters many important archaeological sites from the Greek and Roman antiquity and the Byzantine period.

Bucureşti
Bucharest

Soseaua Kiseleff, cu Arcul de Triumf, înalt de 27 m a fost ridicat în 1922, în memoria victimelor primului război mondial şi ca un simbol al victoriei. Construit mai întâi în stuc şi lemn, el a fost reconstruit din piatră în anii 1935-1936 în stil neo-clasic. Este un simbol al capitalei.

The Kiseleff Boulevard and the Arch of Triumph. The 27 m tall Arch of Triumph was erected in 1922, in the memory of the victims of World War I and as a symbol of victory. Initially built in stucco and wood, it was rebuilt in 1935-1936 in the Neo-classical style. It is the emblem of the capital.

Bulevardul şi Piaţa Unirii cu Palatul Parlamentului în fundal, a doua clădire din lume ca mărime.

The Unirii Boulevard and the Unirii Square. In the background, one notices the Parliament Palace, the second largest building in the world.

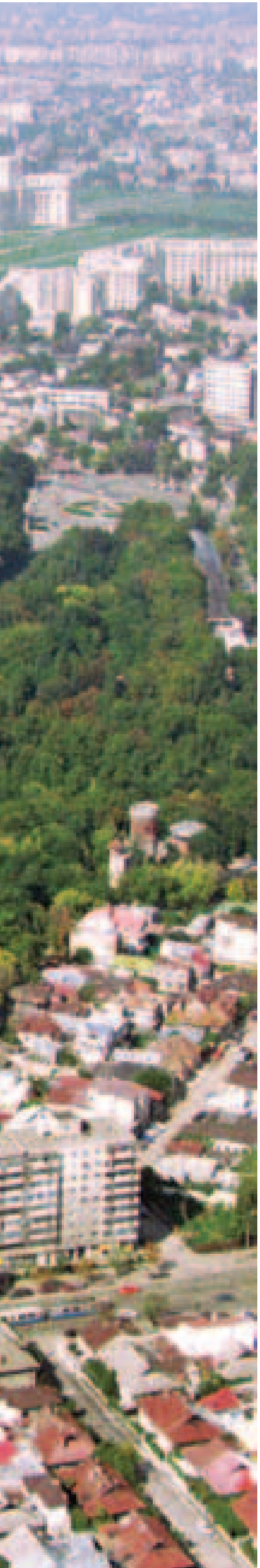

Piaţa Alba-Iulia şi Bulevardul Unirii, construite în ultima perioadă a dictaturii Ceauşescu, după modelul arhitecturii chineze şi nord-coreene.

The Alba-Iulia Square and the Unirii Boulevard. These were built in the final years of Ceauşescu's dictatorship, and are modelled on Chinese and North Korean architecture.

Bucureşti. **Parcul Carol** cu mausoleul fruntaşilor Partidului Comunist Român şi monumentul Eroului necunoscut din războiul întregirii (1916-1918).

Bucharest. **The Carol Park** with the Mausoleum of the Communist Party Leaders and the Monument to the Unknown Hero from the War of Unification (1916-1918).

Parcul Cişmigiu. În plan secund se pot observa Sala Palatului şi hotelul Intercontinental. Parcul Cişmigiu, situat în inima capitalei, este o grădină clasică cu aspect romantic.

The Cişmigiu Garden. In the background, one notices the Palace Hall and the Intercontinental Hotel. The Cişmigiu Garden, situated at the very heart of the capital, is a classical garden with a Romantic aspect.

Complexul Lebăda, fostă mănăstire şi bolniţă (spital şi sanatoriu). În perioada comunistă biserica a fost demolată şi mănăstirea transformată în hotel. Se află într-un cadru natural de excepţie, pe malul lacului Pantelimon.

The Lebăda Complex used to be a monastery and an infirmary (hospital and sanatorium). In the Communist period, the church was demolished and the monastery was transformed into a hotel. It is situated in a remarkable natural surrounding, on the shore of Lake Pantelimon.

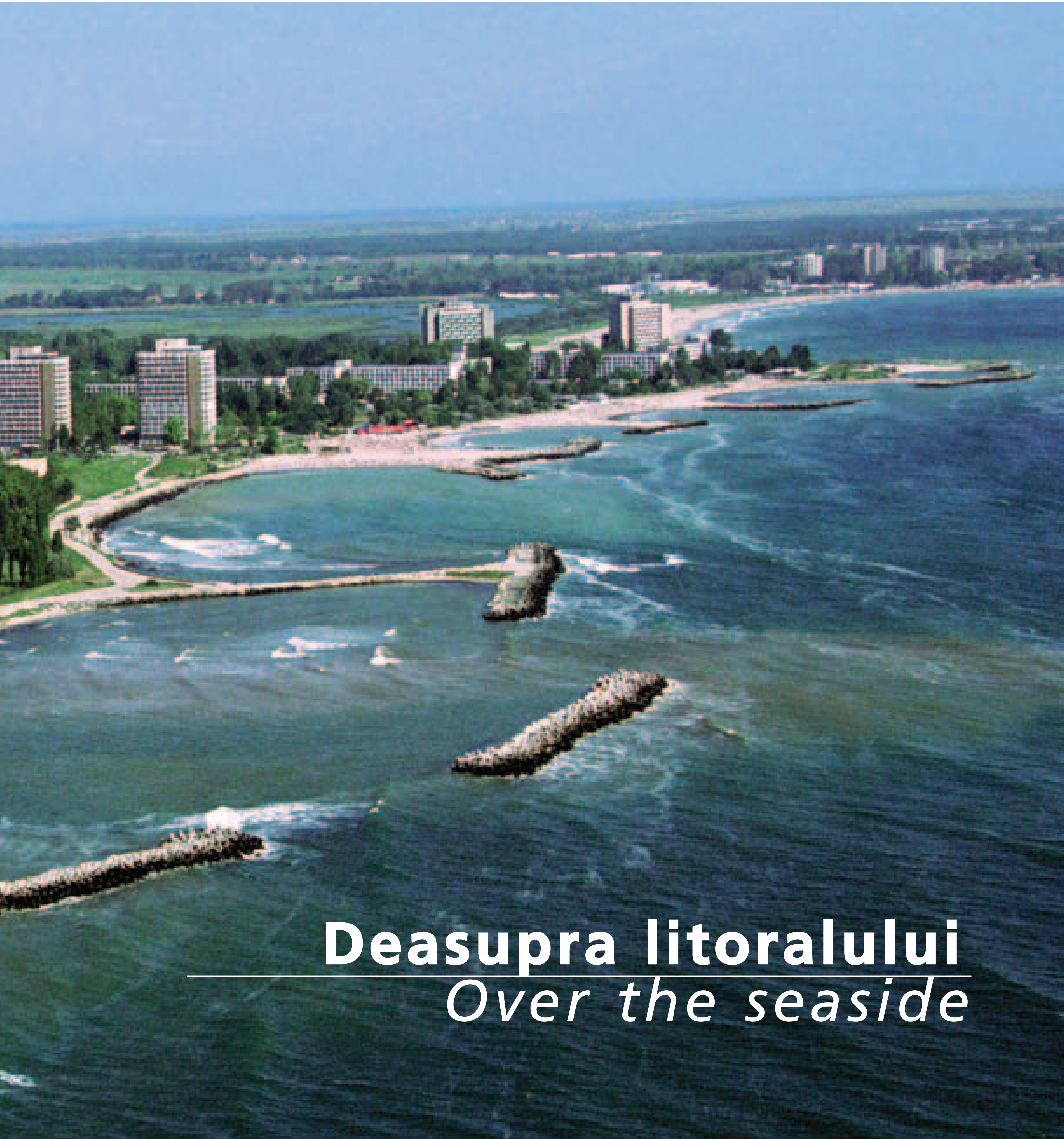
Actualul **Muzeu Naţional de Artă al României** se află din 1948 în clădirea fostului Palat Regal, construit în stil neo-clasic de arhitectul român Nicolae Nenciulescu, la iniţiativa Regelui Carol al II-lea, între anii 1927 şi 1937.

The present-day **National Art Museum of Romania** has been lodged since 1948 by the Neo-classical building of the former Royal Palace, which was designed by the Romanian architect Nicolae Nenciulescu between 1927 and 1937, at the initiative of King Carol II.

Palatul Parlamentului (Casa Poporului), ridicat între anii 1984-1989. Palatul Parlamentului nu este doar cel mai mare edificiu din Bucureşti, dar şi unul din cele mai mari din lume. Prin suprafaţa sa (330 000 m^2), palatul ocupă locul al doilea după Pentagon, iar prin volumul său, locul al treilea după edificiul de la Cap Canaveral din Florida şi piramida Quetzalcoatl din Mexic, fiind de patru ori mai mare ca Luvrul. Nicolae Ceauşescu nu a mai apucat să folosească oficial imensa clădire ce îi era destinată, fiind executat în decembrie 1989.

The Parliament Palace (the People's House) was built between 1984 and 1989. The Parliament Palace is not only the largest edifice in Bucharest, but also one of the largest in the world. Its surface (330.000 m^2) makes it second only to the Pentagon. Its volume places it third after the building at Cape Canaveral in Florida and the Quetzalcoatl pyramid in Mexico; it is four times larger than the Louvre. Nicolae Ceauşescu did not live long enough to officially inaugurate this huge building which was meant for him, as he was executed in 1989.

Deasupra litoralului

Over the seaside

Staţiunea Mamaia. Dintre staţiunile litoralului Mării Negre, Mamaia, „perla litoralului românesc", deţine cea mai frumoasă şi mai apreciată plajă, cu o întindere de 8 km, o lăţime de 100-250 m şi cu un nisip deosebit de fin.

Mamaia. Among the resorts on the Black Sea Coast, Mamaia, "the pearl of the Romanian Coast," has the most beautiful and most sought after beach. It stretches for more than 8 km and is 100-250 m wide. The sand is very fine.

Lanţul de hoteluri şi restaurante aflate în partea de sud a staţiunii Mamaia.

Restaurants and hotels situated in the southern part of the resort Mamaia.

Hotelul Rex, unul dintre cele mai vechi şi celebre hoteluri din staţiunea Mamaia.

Hotel Rex, one of the oldest and most famous hotels in Mamaia.

Staţiunea Neptun şi litoralul ei dantelat, într-un cadru natural de excepţie, mărginită de lacuri şi păduri.

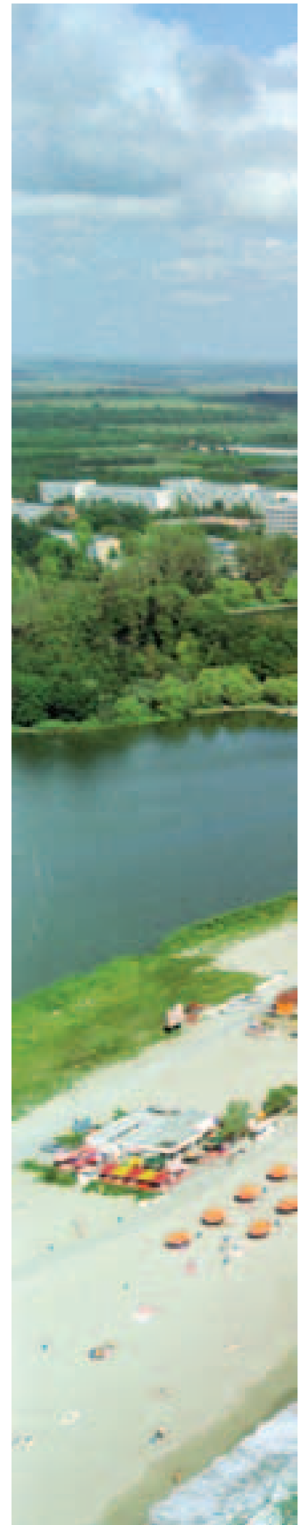
Neptun and its indented seaside, surrounded by exceptionally beautiful natural setting, with lakes and forests.

Staţiunea Neptun. În timpul regimului comunist, această clădire a fost reşedinţa prezidenţială de vară a cuplului Ceauşescu.

Neptun. During the Communist era, this building was the summer residence of the Ceauşescu family.

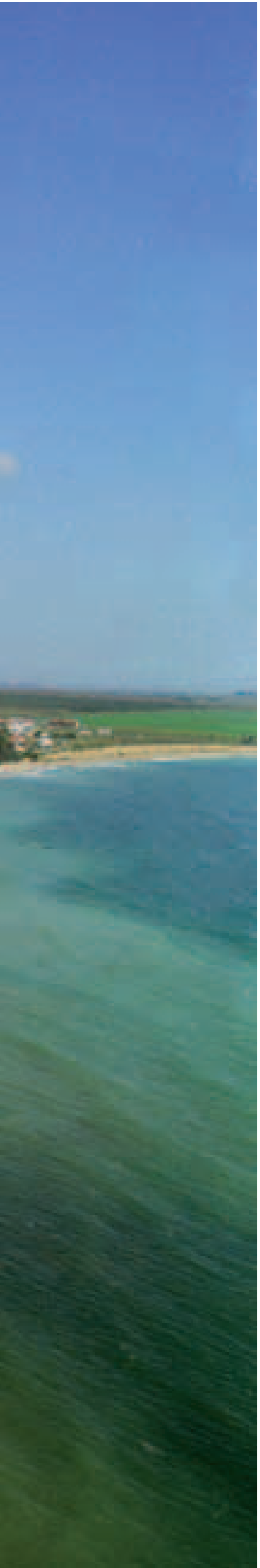

Staţiunea Neptun este aşezată într-un cadru natural deosebit: lacuri, păduri şi, bineînţeles, marea cu toate posibilitaţile pe care le oferă.

Neptun is situated in a special natural setting, it is surrounded by lakes, woods and of course the sea, with all the recreation facilities it offers.

Staţiunea Olimp se găseşte în imediata apropiere a Neptunului. Micul golf este dominat de un complex hotelier în retrageri succesive în stil amfiteatru: hotelurile Panoramic, Belvedere şi Amfiteatru.

Olimp is situated in the immediate vicinity of Neptun. Three hotels, the Panoramic, the Belvedere, and the Amfiteatru, overlook the small bay.

Costineşti, o staţiune destinată de mulţi ani tinerilor.

Costineşti is a resort that has long been a favourite destination for young people.

Staţiunea **Cap Aurora**

Cap Aurora

Agigea. Canalul Dunăre - Marea Neagră, podul rutier şi ecluza care face posibilă trecerea vaselor din şi spre Marea Neagră.

Agigea. The Danube Canal, the road bridge and the sea lock that permits ships to enter or exit the canal.

